

KUKÁTKO

ZPRAVODAJ XI. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY
INSCENACÍ HER PRO DĚTI
ČINOHERNÍCH AMATÉRSKÝCH
DIVADELNÍCH SOUBORŮ DOSPĚLÝCH
RAKOVNÍK 1992

1

O POPELCE A NEJEN O NÍ

Národní přehlídka souborů, které se věnují tvorbě pro děti, je završením výběrových kol místních i regionálních přehlídek. I když tento výběrový systém prodělal po roce 1989 etapu rozpadu a snahu o nové vybudování, která ještě stále naráží na nedostatek financí, nejasnosti ve státoprávním uspořádání i na nedostatek obětavých lidí, špička ledovce pomalu dostává svůj nový tvar. Proto také Popelka od loňského roku nabídla těm, kteří stojí o svoji konfrontaci na nejvyšší úrovni s jinými soubory, každoroční opakování. Navíc se naskýtá ještě další možnost, která se také dříve nevyužívala, a to doporučení nejlepších inscenací z Popelky na národní žatvu amatérského divadla do Jiráskova Hronova 93. Respektive odborná porota letos přímo nominuje dva nejlepší soubory a může určit i další inscenace v pořadí do širšího výběru.

To všechno jsou pozitivní kroky v systému přebudovávání přehlídek amatérského divadla. Přesto je to pořád jen špička ledovce. Nemohu se totiž ubránit dojmu, že tady něco pořád chybí. Jakási vnitřní ctižádost většiny členů divadelní obce po razantnější prezentaci toho, co umím, snaha udělat pro amatérské divadlo víc a nejen v hranicích své obce. Jako kdyby přetrvávala pohodlnost v myšlení, že za mě to udělá někdo druhý, jako kdyby amatéři stále ještě očekávali, že jim možnosti setkávání, vystupování a konfrontace nabídne někdo, kdo má od státu mandát

požehnání. Těch stesků, že se v našem regionu nic neděje, že nikdo nepořádá přehlídku je slyšet pořád dost. Ale nezbyvá než si pomoci sám. A nebo nemám zájem, ale pak si nestěžuji, neboť dozajista platí "pomož si sám a bude ti pomoheno".

Amatérské divadlo dnes hledá svoji tvář a i nový systém jak to co vyprodukuje ukázat co nejširšímu počtu diváků. Až náhle z vnitřního přetlaku zjistí, co ke své práci skutečně potřebuje, až tato potřeba zasáhne většinu ochotníků, pak se to, co dnes nazýváme strukturou přehlídek, jistě zformuje snadno a rychle. Asi na jiné úrovni než jsme byli dosud zvyklí, ale o to s jiným tvůrčím elánem a pochopením. Zatím nezbyvá než na smysluplnost takového konání stále upozorňovat.

Čtvrtek 5. listopadu 1992

Tylovo divadlo 10.00 hod.

Vladimír Čort

POHÁDKA O LÍNÝCH STRAŠIDLECH

DS Žlutičan Žlutice

sál Kulturního centra 13.00 hod.

Josef Lédl

ČERTOVSKE POHÁDKY

Divadélko Na věži Jičín

Tylovo divadlo 16.30 hod.

Svatopluk Kouřil a Rostislav Haluza

POHÁDKA Z LESA

ADS Dráček Vojenské akademie Brno

Pátek 6. listopadu 1992

Tylovo divadlo 10.00 hod.

Dagmar Martinčová

MALÁ MOŘSKÁ VÍLA

Mladá scéna Ústí nad Labem

sál Kulturního centra 13.00 hod.

HOST PŘEHLÍDKY

Ludvík Aškenázy - Petr Mlád

OSAMĚLÝ LÉTAJÍCÍ TALÍŘ

Divadýlko Kuba Plzeň

Tylovo divadlo 16.00 hod.

Václav Čtvrtek - Jan Černý

DVAKRÁT S HONZOU

A KAŠPÁRKEM

Horácké divadlo amatérů Nové Město
na Moravě

Sobota 7. listopadu 1992

Tylovo divadlo 10.00 hod.

J. K. Tyl - J. Černíková - Drobná

ŠVANDA DUDÁK

Malé divadlo Kolín

Tylovo divadlo 13.00 hod.

V. Novák - St. Oubram

JAK SE KRADOU PRINCEZNY

Adivadlo Havlíčkův Brod

Tylovo divadlo 16.00 hod.

Markéta Zinnerová

ROZMARNÁ PRINCEZNA

Divadélko Na Peróně Praha

Neděle 8. listopadu 1992

Tylovo divadlo 10.00 hod.

HOST PŘEHLÍDKY

Milan Klíma, Josef Krofta, Petr Matásek,

Vladimír Zajíč

PINOKIO

Východočeské loutkové divadlo Drak

Hradec Králové

Tylovo divadlo 11.30 hod.

**ZAKONČENÍ PŘEHLÍDKY S VYHLÁŠENÍM
VÝSLEDKŮ A OCENĚNÍM NEJLEPŠÍCH VÝKONŮ**

SLOŽENÍ ODBORNÉ POROTY

Předsedkyně poroty

Alena URBANOVÁ

dramaturgyně

Členové poroty

Zdenka JOSKOVÁ

dramaturgyně

Rudolf Felzmann

režisér a ředitel
divadla v Děčíně

Milan Schejbal

režisér a dramaturg

Divadla T. G. Masaryka v Praze

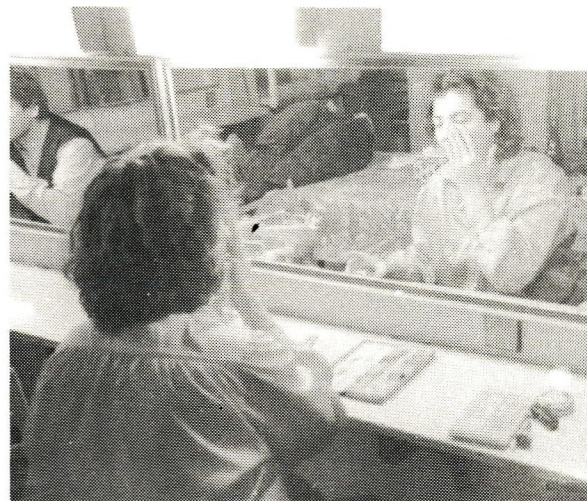
VEDENÍ DĚTSKÉ POROTY

PhDr. Ivana VELTRUBSKÁ

psycholožka

Marie POESOVÁ

školní inspektorka

ZPRAVODAJSTVÍ Z HRADU I PODHRADÍ

Situace v hradní kuchyni

Vážení a milí hosté a účastníci rytířského klání. Všichni víte, že tento týden se nikdo nebude potýkat s nikým těžkými meči či snad dokonce palcáty nebo kalenými širočinami. Tento týden jsme se na našem hradě sešli, abychom bud' sledovali zápasy mezi družinami, nebo se v těchto zápasech sami účastnili. Že se zde družiny potýkají za pomoci umění hereckého, není třeba dodávat. Leč, i když se zde nepropichují soupeři navzájem meči, je nabíledni, že hlad a žízeň přesto zasáhne každého. Ne nadarmo vzniklo v dávných dobách heslo "Má hlad jako herec...". A tady musím přistoupit k jmenování těch, kteří se budou starat o vaše žaludky. Jako perla v koruně našeho krále září na nebi kuchařském šéf hradní kuchyně, kterého se nám podařilo získat, geniální gastronom Pavel Stec. Provolejme mu třikrát sláva, neboť se o něm tvrdí, že být ženou, byl by už dávno ženatý a milovali ho muži od Nového Strašecí až k Jesenicí. Jídlo a pití se bude vydávat ve třech hradních špeluňkách. První z nich je nebezpečný sličným jinochům, jak už vlastně napovídá sám název, bar "U koček". Druhý se nalézá nedaleko odtud a bedlivému oku nemůže uniknout. Jeho název vypovídá o naprosté serióznosti obsluhy, jmenuje se totiž hostinec "U pánů". Třetí v pořadí se nachází nedaleko městského plesového centra, ba dokonce přímo v něm. Jeho místo je pár metrů od parketu. O cizím původu opět vypovídá jeho název "Minibistro". I zde se Vás budou snažit přesvědčit, že jejich zboží je nejlepší a Vy, stejně jako v ostatních případech, jim věřte.

Zde všude se budou půvabné děvy a ztepilí panoši starat o Vaše ušlechtilé zažívání. Jedlá soda je k dostání u hlavní dvorní dámy domácí družiny - magistry Aleny Mutinské.

-hlavní ceremoniář Jakub Hlad-

Dejte si Majzla!

Hradní alchymisti objevili v nedávné době mok skvěle se pijící, jež zpočátku trpký zdá se. Ochutnejte tento fantastický nápoj s ještě fantastičtější jménem. Ale pozor! Jestliže někomu řeknete, jak je Vaším dobrým zvykem, "Dej si na mě majzla!", může se stát, že Vás to bude něco stát. Takže si raději dejte majzla. Ovšem ne na naši HTS! Co to je? Prozradíme příště!

-hrabě Ethanol-

Hostes a Hosteska - Vaši dobří duchové

Dnes a denně se budete setkávat s někým, kdo se o Vás bude starat. Pro tento účel byli zapůjčeni z arzenálu domácích duchů a strašidel výjimeční tvorové. Dokonce se pro hradní slavnosti nechali zhmotnit. Poznáte je podle toho, že se Vás budou nevtíravě, ale neustále ptát zda něco nepotřebujete. Chcete-li jim udělat radost, pošlete je třeba zjistit, kdy se vydává jídlo nebo kolik stojí litr Chateau Briand. Jsou tady od toho, aby věděli vše, co potřebujete vědět i Vy. Pro lepší orientaci budou označení - samička jako HOSTESKA a sameček jako HOSTES. Jako všichni duchové ví o svém hradu nejvíc ze všech a proto je na ně plně spolehnoutí.

-Erlkönig-

Z ODPOSLECHU HRADNÍ INFORMAČNÍ SLUŽBY

Květa: (udýchaně) Paní Běto, paní Běto! Už jste to slyšela? Na hradě se musí dít něco neobyčejného! Když jsem se včera večer vracela

...

Běta: S křížkem po funuse jdete, paní Květo. Bude přeci zase slavnost. Tak jako vloni.

Květa: (nevěřičně) Nepovídejte. (s velkým zájmem) A kdopak přijede? Snad né zase ten ...

ten ... jak se jmenoval -Lárk Íčíčok-?!

Běta: Ten ne. Povídá se, že má nějakou novou kočku a tak asi nemá čas, ale budou tady zase jiný kapacity. Například ten s tím dlouhým nosem.

Květa: (vzrušeně) Syráno z Beržeraku!

Běta: Ne. Pinokio! Ten co je celej dřevěnej.

Květa: (zklamaně) Ale děte. Copak se mu stalo?

Běta: Chronická choroba, vochrnutí z lásky. Malá mořská víla mu učarovala a von jak se za ní pořád votácel, tak mu to začalo nejdříve tady za krkem a protože s tím votáčením nepřestal, musel zákonitě zdřevěnět.

Květa: To je švanda, jak z tý historky o dudákovi. (potěšeně se směje)

Běta: (popuzeně) Neposmívejte se lidskýmu neštěstí a lásce.

Květa: No, nic ve zlém. Já to tak nemyslela. Já jenom, že by býval udělal líp, kdyby si nejdřív prostudoval vědecké pojednání o tom, jak se kradou princezny, než se začal votáčet.

Běta: (s povzdechem) To už je holt vosud. Taková lesní pohádka. Nám se to holt nestane, aby se do nás někdo zamiloval tak, až by z toho zdřevěněl nastojato.

Květa: Ba, ba. A jiná jich má třeba tucet. Řeknu vám, že je to nespravedlnost. Vemte si třeba naši rozmarnou princeznu. Povídá se, že ... (ztlíší hlas) ... dvakrát s Honzou a ještě s Kašpárkem!!

Běta: (pochybovačně) To snad ani není možný. To jsou jenom nějaký čertovský pohádky!

Květa: Není šprochu, aby na něm nebylo pravdy trochu. Jak jsem koupila, tak prodávám, jako že je nebe nade mnou ... (vykřikne)
Podívejte, teta!

Běta: Co? Kde?!

Květa: Táhle! (ukazuje na oblohu) ... osamělý létající talíř.

Běta: No jo, tak to bude pravda, že si líná strašidla pořídila nový dopravní prostředek. A já tomu nevěřila. Ale stejně si myslím, že koště je koště.

Květa: Svatá pravda. Já si na ty novoty taky moc nepotrpím. A v neděli, až bude slavnost končit, uvidíte, jak jich bude najednou zapotřebí. Však ta pohádková čeládka dovede udělat nepořádku.

Bez koštěte se to neobejde, tady žádná kouzla nepomohou.

Běta: Mluvíte mi z duše. Ale stejně se těším, vždyť s těmi třeštíprdy je taková legrace. Kdyby k nám každoročně nezavítaly, bylo by tu nák smutno.

Květa: Co, smutno! Ani bychom si neměli o čem povídat. Ale paní Běto, já na ten hrad taky zajdu a i s dětma, at' si něco užijem. Doufám, že o výslužku taky nebude nouze a až se zase potkáme, tak vám povím, jaký to bylo. Tak zlomte vaz!

-Hradní špeh UCHO-

Upozorňujeme všechny pozorovatele i členy souborů!

Je vás tu na celou přehlídku téměř 190 osob. Mějte, prosím, proto trpělivost a nechte nejdříve posadit běžné diváky - děti. Pro vás jsou vyhrazeny poslední čtyři řady v Tylově divadle, uličky v divadle, kde je možné si přinést židličku a vedle v sále KC galérie. Případně při menším počtu diváků i zadní řady hlediště.

Nejvíce se asi budete tísnit ve všední dny, kdy je prodáno hodně vstupenek.

Dospělá odborná porota bude mít zadány židle v uličkách TD a dětská porota 3. řadu.

Hodnocení všech tří představení za celý den proběhne vždy od 18.30 hodin, pouze dnes od 19.00 hodin. Místo - předsálí Tylova divadla.

Všechny fotografie v tomto 1. čísle jsou od Jiřího Chluma a váží se k loňskému ročníku Popelky.

KUKÁTKO vydává přípravný výbor.
Toto 1. číslo vyšlo 5. listopadu 1992.
Redakční kolektiv Jaroslav Kodeš, Jan Švácha a Anna Rollová. Foto Jiří Chlum. Sazba Lokša PrePress.
Tiskne Tuček Tiskárna Rakovník.